MAGAZIN sportiv

Meciul Botvinik — Tal la... București

„Tal este pierdut..."

...Sentința fusese dată în șoaptă, aproape imperceptibil, de către vecinul meu din stînga, care de mai bine de o oră de cînd ocupa scaunul alăturat nu pronunțase nici un singur cuvînt, fiind cu totul cufundat în contemplarea mișcării piesel r albe și negre.

„Cum, nu vezi..." răspunse apoi agresiv privirii mele întrebătoare. „Acum, după ce Botvinik a jucat nebunul la e4, unde mai duci turnul? Aud?..."

Și — chiar dacă nu mă știu „suporter" înflăcărat al lui Tal — trebuie să recunosc că nu-mi era prea... bine, după ce pe tabla de demonstrație apăruse ultima mutare a campionului lumii: 14...Ne4!

Mai este totuși nevoie de o precizare. Eram spectatori nu în sala Teatrului Pușkin din Moscova, acolo unde se înfruntă cei doi adversari în meciul pentru titlu, ci ne aflam la 1800 km. depărtare la clubul Progresul din Lipscani 14. Dar cum distanța nu este un obstacol de luat în considerație în sec. XX, la cîteva minute numai după efectuarea mutărilor la Moscova, telefonul ne informează prompt (prin intermediul prețios al Agenției Romine de Presă „Agerpres") de mersul partidei. Pe o mare tablă de demonstrație, urmărite de zeci de priviri apar rînd pe rînd mutările partidei a 13-a.

„Tal este pierdut..."

Aud și alte asemenea păreri în sală. Rumoare... Chiar și maestrul sportului A. Günsberger — demonstrant ad-hoc al partidei ilustrilor competitori la titlu — pare nehotărît în precizarea comentariilor pe care le oferă spectatorilor șahiști bucureșteni. Cum se va apăra Tal?...

Iată însă că telefonul aduce dezlegarea mult dorită.

„Albul a jucat 15. Nb2!" — se anunță.

Și acum devine evident că dacă Botvinik ia turnul atacat (15...T:b1) Tal ar cîștiga o piesă (16. N:f6 Tg8 17. T:b1). Contracombinație măiastră... Deci se continuă mai... pașnic (15... N:b2 16. T:b2) și acum, cînd pe tablă liniștea ia locul furtunii, nu mai miră pe nimeni că ultimul telefon anunță judicios:

„Remiză..."

R. VOIA

„Turnul ia la b2"... Maestrul sportului A. Günsberger efectuează pe tabla de demonstrație ultima mutare a partidei de joi dintre Tal și Botvinik, la numai cîteva minute după ce ea luase sfîrșit la Moscova

Foto: T. Roibu

Vizitînd Expoziția permanentă a R. D. Germane

Expoziția permanentă a Republicii Democrate Germane a oferit iubitorilor de ciclism și motociclism o surpriză plăcută. Aici au fost expuse recent ultimele tipuri de biciclete de curse, motorete și motociclete fabricate în R.D. Germană.

Intrînd în sala expoziției, atenția vizitatorilor este atrasă de bicicletele de curse „Diamant", fabricate în orașul Karl Marx Stadt. Bicicleta are un schimbător de viteză complex (cu patru viteze), este ușoară, deși cadrul și furca sînt din oțel. Tipul acesta de bicicletă este folosit și de cunoscuții campioni ai R.D. Germane în frunte cu campionul mondial Gustav Schur.

Trecem mai departe. Iată micul scuter „Simson K.R. 50" care se deosebește de tipurile anterioare „Simson". Motorul și roata din spate sînt acoperite cu o carcasă metalică, iar în locul pedalelor de bicicletă a apărut o pedală de pornire. Și forța motorului este mai mare: 2,1 cai putere în loc de 1,5.

La standul de motociclete sînt expuse mai multe tipuri. Aci îți îndrepți privirea spre motocicleta M.Z. de 175 cmc și 250 cmc. Caroseria și greutatea lor este identică. De aceea, constructorii oferă posibilitatea transformării unei motociclete de 175 cmc în 250 cmc. Această operație este cît se poate de simplă. Se schimbă doar pistonul și cilindrul.

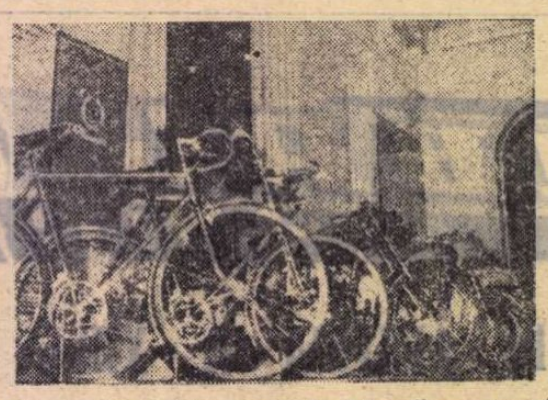

În fotografie, un aspect al standului de motociclete și biciclete

Știați că...

...actualul campion de tenis de masă al Japoniei, Goro Shibutani, utilizează o paletă normală acoperită cu cauciuc obișnuit cu zimți, folosește priza europeană și este un defensiv prin excelență?

...în anul 1923 un oarecare Terabaschi a fost arestat la sosire după ce traversase Canalul Mînecii în înot? Puținii spectatori, care, de altfel, îl aplaudaseră cu căldură, erau vameșii și l-au oprit pentru că nu avea pașaport...

...cel mai mare scor înregistrat la baschet este de 205-13? Este rezultatul final al meciului din cadrul campionatului italian de juniori dintre echipele Libertas—Pistoia.

Breviar olimpic

• În ziua de 12 august, la ora 11 dimineața, flacăra olimpică va fi aprinsă în locul fatea Olympia din Grecia, conform ritualului obișnuit. Torța va fi purtată apoi de schimburi de ștafetă pe un itinerar de mare importanță istorică și arheologică, trecînd prin Pyrgos, Patras, Corint, Megara, Eleusis, Atena. A doua zi, pe stadionul „Panathinaikos" din Atena, flacăra olimpică va fi înmînată de președintele Comitetului olimpic grec reprezentantului Italiei. În aceeași seară, flacăra olimpică va fi îmbarcată pe nava școală „Amerigo Vespucci".

• Jocurile turneului olimpic de fotbal se vor desfășura în următoarele orașe: Florența, Grosseto, Arezzo, Livorno Pescara, Napoli și — firește — Roma.

• Cu ocazia Jocurilor olimpice, un număr de 18 federații internaționale își vor ține congresele la Roma. Vor lua parte la acele congrese aproximativ 2300 de delegați.

• Federația internațională de călărie va turna un film asupra Marelui Premiu de dresaj de la J.O. Clasamentul final al probei va fi anunțat după proiectarea filmului, deoarece mișcările primilor zece călăreți vor fi studiate și în film. De aceea, distribuirea premiilor se va face mai tîrziu.

Dedicat sportivilor care neglijează învățătura

L-a... driblat!

Desen de N. CLAUDIU

Părerile despre fotbal

• Decît să spui înainte „vom învinge" mai bine să te aud spunînd „am învins!"

• Pasele inutile în careul advers nu-s altceva decît birocrație fotbalistică!

• Deși adversarul tău cade faultat de tine, mai jos cazi tu lovindu-l.

• Arbitrul are o misiune grea. Fă-i-o tu mai ușoară!

Sportul, un plăcut subiect de discuție pentru artistul emerit Ion Dacian

Acasă, Ion Dacian nu păstrează nimic din exuberanța poetului florentin Boccaccio, din tristețea nefericitului Schubert din „Casa cu trei fete"; n-are cutezanța lui Tudor, plutașul de pe Bistrița și nici nu se aseamănă cu zvăpăiatul prinț Danilo, din „Văduva veselă". Dacă vrem totuși să-l asemuim cu un personaj de pe scenă, el poartă dragostea pentru slujirea muzicii românești a lui Ciprian Porumbescu. Maestrul operetei românești de astăzi, sol al muzicii noastre pe marile scene ale teatrelor din Europa, este în viața de toate zilele un om obișnuit. Modest chiar. Dincolo de luminile rampei el are și alte pasiuni în afară de muzică. Una dintre acestea este sportul. Ion Dacian... sportiv? Să nu exagerăm. Iubește și practică sportul ca atîtea sute de mii de oameni ai muncii din patria noastră.

La Ion Dacian acasă am aflat extensoare de diferite mărimi pentru gimnastică, niște haltere tare cochete, o spadă (i-a folosit mult în pregătirea pentru susținerea duelurilor din „Boccacio") și... un bac adevărat.

— *Exercițiile fizice, gimnastica de fiecare zi sînt indispensabile oricărui actor și în special nouă celor de la Operetă* — ne spune Ion Dacian. *Sportul ne ajută la dezvoltarea mușchilor pectorali, la menținerea unei condiții fizice excelente, de care, îndeosebi, noi cîntăreții avem atîta nevoie. Mai mult decît atît: prin călirea fizică actorul de operetă se pune la adăpost de veșnica amenințare a îmbolnăvirii celui mai vechi și totodată sensibil ...instrument muzical: vocea. Faptul că îmi încep ziua cu exercițiile fizice m-a scutit de multe ori să plătesc tribut... răcelii.*

— Care sînt sporturile dumneavoastră preferate?

— *La care vă referiți? La cele pe care le practic sau la cele care îmi place să le privesc? Fiindcă se întîmplă și așa. Bănuiți, cred, la care dintre sporturi prefer să fiu spectator?*

— Desigur, la fotbal.

— *Închipuiți-vă că... da. Cum să nu te pasioneze jocul acesta atît de dinamic? Cum poți să rămîi indiferent în fața entuziasmului a sute de mii de oameni, pe care ar dori să-l stîrnească orice mare actor? În preocupările mele din ultimul timp și-a făcut loc și grija pentru rezultatul de la Sofia. Profit de această ocazie pentru a transmite băieților noștri urarea de a obține pe stadionul Levski același succes de care s-a bucurat și opereta românească peste hotare.*

— Deci, sînteți un frecvent spectator al meciurilor de fotbal.

— *Da, dar numai la televizor.*

— ?!?

— *De ce vă mirați? Îmi cunosc slăbiciunile și o dată ajuns pe stadion nu cred că aș putea rezista să nu mă încadrez și eu în „corul" lui Nea Jenică. Și zine a „cîntat" în acest cor nu mai poate fi cel puțin două săptămîni solist*

— Ce echipă preferați?

— *Asta e mai greu de spus. Sînt „acuzat" că simpatizez cu Știința Cluj. Și din păcate nu mă pot... dezvinovăți. Adevărul este că sînt adînc impresionat de dezvoltarea uriașă ce a luat-o sportul în țara noastră în anii regimului democrat-popular. De curînd am fost pe la mine pe acasă. În satul meu, Saschizi, de lîngă Sighișoara. Era duminică. Băiețanii erau cu toți la lobdă, așa i se spune acolo la minge. M-am dus să-i văd. Acum au un teren mîndru de tot. Cît de mult s-a schimbat în aceștia ani fața satului meu! Știți ce mult înseamnă faptul că fetele noastre mîndre îmbracă acum, fără sfială, costumul de sport? Că băieții noștri au cunoscut farmecul întrecerii sportive? Asemenea lucruri nu putea să le înfăptuiască decît un regim ca al nostru!*

Artistul emerit Ion Dacian repetînd acasă un nou rol

Căldura cu care Ion Dacian vorbea despre transformările din satul său ne amintea de entuziastul Tudor, plutașul de pe Bistrița. De aceea am regretat cînd convorbirea a fost întreruptă de o chemare telefonică.

„Cum să nu? Primesc cu plăcere. Vă mulțumesc dragii mei!" — răspunse la telefon Ion Dacian.

— Vreun rol nou, maestre, l-am întrebat noi?

— *Da și încă unul foarte plăcut. Secția de călărie a clubului sportiv Știința m-a ales președintele ei de onoare.*

★

Cum de ne-am gîndit să scriem despre pasiunea pentru sport a artistului emerit Ion Dacian? Ne-a inspirat-o rodnica activitate sportivă a actorilor de la Teatrul de stat de Operetă. Președintele comitetului de instituție, Ion Dacian, ales acum pentru a șaptea oară consecutiv, poartă o deosebită grijă tuturor celor care au îndrăgit sportul, celor care reprezintă teatrul pe terenurile de sport.

OCTAVIAN GINGU
SANDU MARIAN

VARIETĂȚI

Interese „comune"

Managerul unui club profesionist de fotbal englez discută contractul cu noul antrenor. După ce ambele părți au subscris contractul, managerul i-a spus:

— V-aș ruga ca toate acestea să rămînă între noi. Cred că n-ar fi bine să dăm în vileag partea materială a acestui contract.

— Puteți conta pe mine — i-a răspuns antrenorul — îmi este tot așa de rușine și mie ca și dv.!

Un om mulțumit...

Maurice Richard, numit și „racheta", cunoscutul jucător profesionist de hochei canadian, fiind întrebat de ziariști ce părere are despre comportarea sa în actualul sezon de hochei a răspuns:

— *Domnilor, dacă un om reușește să se apropie de sfîrșitul sezonului profesionist de hochei și este încă viu atunci are dreptul să fie mulțumit!*

POȘTA magazin

B. DRAGOȘ, RĂDĂUȚI. — 1) Reprezentativa de fotbal a Rominiei s-a întîlnit o singură dată cu echipa Angliei. Meciul a avut loc la București, în anul 1939. Fotbaliștii englezi, care în timpul acela erau considerați cei mai buni din lume, ne-au întrecut cu 2—0, după o partidă în care le-am dat de furcă. — 2) Între continent și „insulă" nu s-au disputat decît patru meciuri. În urma rezultatului înregistrat în 1955, de la Belfast — Marea Britanie—Restul Europei 1—4 — care a dat o nouă lovitură fotbalului englez, la a doua înfrîngere pe teren propriu după acel 3—6 suferit în fața Ungariei, s-a renunțat la meciurile dintre „continent" și „insulă". Nici Petschovschi, nici alt fotbalist romîn n-a jucat în echipa Continentului.

IANCU VOICA, BUCUREȘTI. — 1) Olaru a jucat un timp la Dinamo Bacău. De-acolo a venit la Rapid, iar acum, după cum se știe, face parte din formația Faruiul. — 2) Au fost două întîlniri între reprezentativele de fotbal ale Italiei și Rominiei, ambele cîștigate la limită de italieni: 1—0 în 1939 la București și 2—1, un an mai tîrziu, la Roma.

ANDREI BACIU, TIMIȘOARA. — Angelica Roșeanu a cucerit pentru prima oară titlul de campioană mondială la simplu femei, la ediția 1949—1950, disputată la Budapesta. Pînă atunci, cea mai bună jucătoare din lume fusese Gizi Farkaș (Lantoș).

ȘTEFAN PAPAGHIUC, DOROHOI. — Neacșu a fost operat de menisc. El va reintra în echipa Petrolului, de îndată ce va fi complet restabilit și, bineînțeles, pus la punct cu antrenamentul. A debutat în echipa națională în 1956, la București, cu prilejul meciului cu Suedia, cînd am avut următoarea linie de fund: Zavoda II, Apolzan, Neacșu.

EUGEN GLAJAN, TURDA. — Înainte de a juca la Dinamo București, Uțu a apărat poarta Științei Timișoara. De altfel, e originar din Timișoara. La 14 septembrie va împlini 24 de ani.

VASILE PIRICI, FOCȘANI. — 1) Boxerul Iosif Olaru, de la Dinamo Craiova, n-a făcut parte pînă acum din reprezentativele A sau B ale țării. Are 23 de ani. Ar trebui oricum să se... grăbească! — 2) Raab, fostul înaintaș al Rapidului, joacă acum la Industria Sîrmei din Cîmpia Turzii.

JACOTA DORU, BUCUREȘTI. — 1) Din fosta echipă timișoreană Ch nezul, campioană a țării 6 ani consecutiv (1921—1927) activează azi (ca antrenori, bineînțeles!) Zombori, Vogl, Wetzer, Hocșari și Taenzer. — 2) Albert, centrul înaintaș al echipei naționale de fotbal a R. P. Ungare are 19 ani. — 3) Care este echipa noastră cu jucătorii cei mai bătrîni? Se știe ea! Deci nu e nevoie s-o numim noi. Și poate că am... nedreptăți pe alta, care se află în aceeași situație!...

DUMITRU JUGA, COMUNA NOUL SĂSESC. — În anul 1951, cînd s-a calificat în finala Cupei R.P.R., unde a fost învinsă cu 3—1 de C.C.A., Gaz Metan obținuse în turneul final următoarele rezultate: cu Știința Cluj 2—1, cu U.T.A. 3—1, cu Locomotiva București 1—0 și cu Dinamo Orașul Stalin 2—0.

TRANDAFIR OBOC, ZIMNICEA. — În meciul susținut la București cu reprezentativa de rugbi a Franței — recenta cîștigătoare a „Turneului celor 5 națiuni" — echipa Rominiei a fost întrecută, la mare luptă cu 18—15 (victorie realizată în ultimele minute ale jocului), după ce la pauză rugbiștii noștri conduseseră cu 9—6.

ION POȘTAȘUL

Redacția și administrația: București str. Vasile Conta nr. 16 telefon 11.10.05. Interurban 72. Nr. 1—2 STAS 3452. Întreprinderea Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu 23—25. XX
Abonamente se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi